

Klubbträff 2002-04-03

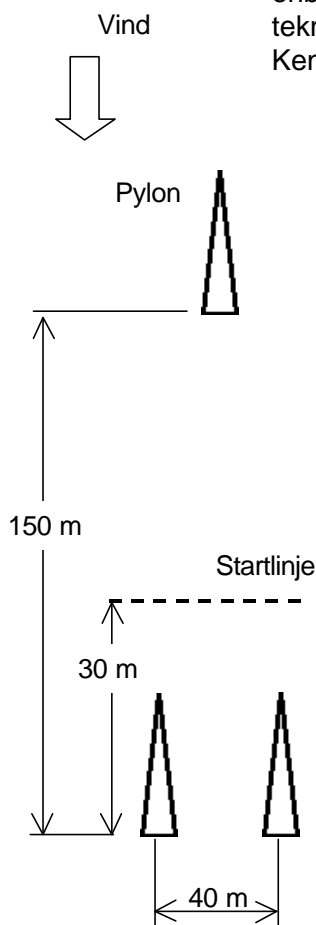
Pylonflygning med Kenneth Johansson, Sala

Vår klubbträff arrangerar, Sven-Eric Hallin, har en enastående förmåga att locka fram duktiga föredragshållare. Så även denna sista gång för våren.

Den 3:e april berättade Kenneth Johansson från Sala Radiomodellflygklubb Mosquitos med stor inlevelse om pylonflygning på ett högs medryckande sätt.

Allt eftersom kvällen gick började vi förstå att denna form av RC-flyg inrymmer allt ifrån att enbart ha kul till flygning på högst avancerad nivå som kräver sin man både vad gäller teknik, trimning och flygträning om man vill tävla bland eliten.

Kenneth har både kul och är mycket duktig i sin gren.

Ex på bana

Pylonflygning innebär i stort att fem samtidigt tävlande kör sin modell runt pylonerna och det gäller att komma först i mål efter 10 varv.

Nu är det inte så bara utan kräver dels att mekanikern får igång motorn under den tid (60 - 90 sek) som gäller för klassen och dels att få upp modellen från marken på startsignal och givetvis att inte ta ut svängarna utan gå så snävt runt pylonerna som möjligt. Mekanikern är också den som i teamet håller ordning på hur många varv som avverkats och som ger piloten information om svängarna blir för yviga.

Bränsleblandningen är given, 80/20 ricinolja blandad soppa, och den tankar man så snålt med som möjligt för att spara vikt. Körning av motorn före start är viktig för att den skall bli uppvärmd, varvillig och driftssäker men tiden för lång tid med motorn igång på marken drar soppa. Tar man dessutom oavsiktligt ut svängarna kanske modellen aldrig kommer i mål.

En kontrollant - en för varje modell vid den borte pylonen - ger lamsignal så snart modellen svischat förbi. Piloter med stridsvilja väntar inte på signalen utan tar svängen utifrån sin erfarenhet. Väntar man för länge kan modellen hamna långt bakom pylonen, och då halkar man efter i heatet.

De fem tävlande modellerna framförs ovanför pylonerna som är 4 m höga. och givet är att det vid första rundningen kan bli litet grötigt vid pylonen.

För att runda pylonerna vid baslinjen gäller det att ha säker balans och kunna svänga kvickt på klacken.

Det gäller att ha snabb reaktionsförmåga - redan i den långsammaste klassen avverkas banlängden på ca 4 sek och i den snabbaste på kanske halva tiden.

Man tävlar i flera klasser varav Quicky 500 (Q500) är den minst krävande och där man i princip samlas för att ha trevligt.

Två olika modeller är tillåtna och startvikten skall vara större 1800 g, propeller 10x6" av kommersiellt tillgänglig typ, slagvolymen på motorn är låst till 6,5 cm³ och de får inte vara trimmade. Äldre Webra-motorer är överlägsna alla andra. Eftersom man inte längre kan få tag i dem finns planer på att utesluta sådana motorer i fortsättningen. Vid tävling plockas motorerna på de främsta planen isär för kontroll av att ingenting manipulerats - en sorts doping kontroll således.

som idag inte ingår i någon tävlingsklass

Eliten tävlar i FAI klassen F3D, en klass som har SM-status. 20 aktiva finns i Sverige varav Kenneth är en.

Här är trimning av motorn tillåten, man får skapa egna propellrar av kolfiber och epoxi och modellerna är förfinade skalkonstruktioner i exklusiva material. Vad sägs om en tävlingsklar maskin som kostar mer än 20000 kr där det inte duger att komma med standardservon - glappfrihet, snabbhet och styrka är ett måste.

Byggsatsen till modellen kostar ca 7000 kr och den maskin man då får till är som med många andra högteknologiska produkter omodern och tekniskt passerad av nyare modeller inom 2-3 år.

Före tävling gäller det att ställa in motorn efter temperatur, lufttryck och luftfuktighet för att varvtalet runt 30000 rpm skall bli det optimala full fart.

Kenneths tävlingsmodell för F3D

Om pylonflygning kan man läsa på nätet, se:

<http://hem.passagen.se/spi>

5 hk bakom kåpan

Vi tackar Kenneth för en underhållande och lärorik kväll

Bengt Alenfelt